es ⁊ decora filia hierl̃z: terribilis
vt castrorꝫ acies ordinata. Cap.
vt.s.Hym. O gliosa dña. ℣. Ex
altata ē scā dei genitrix. ℟. Sup
choros. Ad bñ.añt. Que ē ista q̃
ascēdit: sicut aurora ꝓsurgēs: pul
chra vt luna: electa vt sol: terribi
lis vt castrorum acies ordinata?
Bio vt.s.Ad pmā. ℟.bre. Xpe
fili dei viui: Miserere nobis. ℣.
Qui nat⁹ es de maria v̄gine. Mi
serere. Ad.iij.cap. In oīb⁹ req
em q̃si. ℟.bre. Exaltata ē: Scā
dei genitrix. ℣. Sup choros an
gelorꝫ ad celestia regna. Scā. ℣.
Assūpta ē maria. Ad.vj.cap. Et
sic in syō. ℟.bre. Assūpta ē ma
ria in celum: Gaudēt angeli. ℣.
Laudātes bñdicūt dñz. ℣. Ma
ria v̄go. Ad.ix.cap. In plateis
sicut. ℟.bre. Maria v̄go assūpta
ē Ad ethereū thalamum. ℣. In
quo rex regum stellato sedet solio.
℣. Dignare me laudare te v̄go
sacrata. ℟. Da mihi. In scōis
vō.añt. Assūpta ē maria. cū rel.
añt. Letera oia vt.s.i pmis vō.
Ad.M.añt. Hodie maria v̄go
celos ascēdit gaudete q: cum xpo
regnat in eternū. Infra octauam
assūptionis v̄ginis marie sex le
ctiones legunt de sermone sci hie
ronymi: ⁊ tres de homelia. De ser
mone sci hieronym. pbi yteri. L.i.

Hodie nāq; gliosa semp vir
go maria celos ascēdit: ro
go gaudete: q: vt ita fatear ineffa
bilr̃ sublimata cū xpo regnat in
eternū. Regina mūdi hodie de ter
ris ⁊ de pñtī sclo neq̃ eripit: iteꝫ
dico gaudete: q: secura de sua im
marcescibili gl̃ia: ad celi iā peruē
nit palatiū. Exultate inq̃ ac gau
dete: ⁊ letef oīs ordis: q: nobis ho
die oīb⁹ iterueniētib⁹ ei⁹ meritis
salus aucta ē: vobis quoq; diligē
tibus eam honor ⁊ virtus vna cū
religs virginibus sacris ampli
or prestatur ⁊ gratia. Lectio.ij.
Iccirco dilectissime letamini ⁊
laudate: q: si dēū ore, ꝓphetico in
scis ei⁹ laudare iubemur: multo
magis cū in hac celebritate bea
te v̄ginis mris ei⁹: oportet cum
hymnis ⁊ cāticis diligēt⁹ extol
lere ⁊ dignis deo iubilare ꝓcom
ijs ac mysticis honorare munerib⁹
Nulli dubiū ē qn totū ad gl̃iam
laudis eius pertineat: quicqd di
gne genitrici sue impēsū fuerit ac
solemniter exhibitum. Lectio.iij.
Ex quo timeo satis ⁊ valde pti
mesco dū vestris cupio parē, pfe
ctib⁹: ne forte sicut ipro b⁹: ita ⁊ ī
dign⁹ laudator inueniar; pfecto
cū nec scitas nec facūdia suppetat
vt btāz ⁊ gliosā v̄ginē digne lau
dare queā. Qm̄ vt verū fatear qc
quid humanis pōt dici v̄bis: mi
nus ē a laude celi: q: diuinis ē ⁊
angelicis excellentius ꝓdicata ⁊
laudata ꝓconijs: a ꝓphetis qdez
prenunciata: a pātarchis figuris
⁊ enigmatibus prefigurata: ab
euāgelistis exhibita ⁊ mōstrata:
ab angelo venerabiliter atq; offi
ciosissime salutata. Lectio.iiij.
Preterea q̃lis ⁊ quāta eēt ab eo
dē diuinit⁹ declarar̃ cum ait. Aue
gra plena dñs tecū bñdicta tu ī

mulieribus. Talib⁹ nāq; decebat
v̄ginē oppignerari muneribꝰ: vt
eēt gr̄a plena: q̄ dedit celis gl̄iam
terris deū: pacēq; refudit: fidem
gētib⁹: finē vitijs: ⁊ vite ordinē:
moribus disciplinā. Et bñ ange
lus ad v̄ginē mittit̄: qꝛ semp ē an
gelis cognata v̄ginitas. Profe
cto ī carne p̄ter carnē viuere: nō
terrena vita ē sꝫ celestis. Unde ī
carne angelicā gl̄iaꝫ acqrere ma
ioris ē meriti q̄ꝫ habere. Esse enī
angelū: felicitatis ē: eē v̄o v̄ginē
v̄tutis: dū hoc hō virib⁹ obtinē
nitit̄ cū gr̄a: qd̄ habet angelus ex
natura. Utrūq; tñ ⁊ esse virginē
vel angelum: diuini muneris est
officium non humani. Lcō. v⁹.
Aue inqt gr̄a plena. Et bñ ple
na: qꝛ ceteris p partes p̄stat̄: ma
rie v̄o simul se tota īfudit gratie
plenitudo. Hoc qppe ē qd̄ dauid
canit: Descēdit sicut pluuia ī vel
lus. Uellus itaq; cū sit de corpore
nescit corporis passionē. Sic ⁊ v̄
ginitas cū sit ī carne: vitia nescit
carnis. Celestis plane imber ī v̄
ginē vellus placido se infudit ela
psu: ⁊ tota diuinitatis vnda se cō
tulit in carnē: qñ verbum caro fa
ctū ē: ac deinde p crucis patibu
lū expressū terris oībus pluuiaꝫ
salutis effudit: ⁊ stillicidia gr̄e hu
manis p̄stitit mentibus. L. vj.
Dñs tecū inqt: Mira res. Erat
enim cū virgine q ad virginem
mittebat angelū ⁊ p̄cessit nūciuꝫ
suū deus: sꝫ a deo non recessit: nec
teneri potuit locis q oībus habet̄
in locis: ⁊ totus vbiq; ē: sine quo
nihil totū. Ergo v̄bū p̄ris nunq̄ꝫ
a p̄re discedēs: hō ꝓprie fieri di
gnat⁹ est secreto suo mysterio qd̄
ipse nouit. Qui qm̄ totū suscepit
qd̄ ē hoīs: hō totus ē: ⁊ totū reti
nēs qd̄ dei ē: oīno aliud q̄ꝫ de⁹ q
natus est ex maria eē nō potuit.
Scit enim de⁹ oīa ⁊ pōt: ꝓpterea
qa ita ē sciuit se ⁊ potuit in vtero
v̄ginis sine sui corruptione misce
ri atq; vniri: vt eēt vn⁹ xp̄s deus
⁊ hō vna p̄sona: vnaq; substātia
De homel. sci augu. epi. Lec. vij.
Si melior ē cur non oēs hoc
facim⁹: qñ ipsū dñm in hac
causa patronū habem⁹? Nō eniꝫ
timem⁹ in hac re ne offendamus
ei⁹ iusticiā cū patronaꝫ teneam⁹
eius sentētiā. Et tñ ita nō ē: sed si
cut dñs dixit ita ē. Quomodo in
telligas nō est? Est autē quomo
do intelligere debes. Ecce aduer
te quomodo. Circa multa es oc
cupata qñ vnū ē necessariū. Lcō
Maria meliorē partē elegit viij.
nō tu malā: sꝫ ista meliorē. Sed
vñ meliorē? Quia tu circa multa
ista circa vnū: p̄ponit̄ enim vnū
multis: nō enim a multis vnum:
sꝫ multa ab vno. Multa sūt q̄ fa
cta sūt: vnus q fecit celū ⁊ terraꝫ
mare ⁊ oīa que in eis sunt. L. ix.
Quā multa sunt: Quis ista nu
meret? Quis hoꝝ mltitudinē co
gitet? Quis hec fecit? De⁹ oīa. Ec
ce bona valde. Bona valde q̄ fe
cit: quāto melior ille q fecit. Attē
damus ergo occupationes nr̄as
circa multa. Necessariū est mini
steriū corpora refecturis. Qua

re hoc? Quia esuritur: qꝛ sitit: mi/
sericordia miseris necessaria est.
Frangis panē esuriēti: qꝛ inueni
sti esurientem. De sermone san/
cti hieronymi presbyteri. Lcō. j.

OB qđ dei genitrix electa ⁊ ꝑ
electa iure ab angelo gra/
tia salutat ⁊ ꝑdicat plena. Uere
plena: per quā largo sācti spirit⁹
imbre suꝑfusa est omnis creatu/
ra: ⁊ ideo satis digne ⁊ deuotissi/
me eam ꝑmuꝫ venerat angelus ⁊
salutat. Mirat itaqꝫ ⁊ ipse qua/
lis ⁊ quāta sit quam salutat. Nō
enim simplex fateor vel ꝯsueta fu/
it ista salutatio: sed omni admira
tione digna. Siqdem veneratio/
nis fuit delatio: oblatio muneris
famulatus obsequij. Quia ⁊ si in
sāctis patribus ⁊ ꝓphetis gra/
tia fuisse credit: nō tñ tāti famu/
lat⁹ eaten⁹ plena. In maria v̄o
toti⁹ gratie que est in xp̄o plenitu
do venit quanq̄ꝫ aliter. Lcō. ij.

Et ideo inqt: benedicta tu in mu
lieribus: idest plusq̄ꝫ oēs mulie/
res benedicta. Ac per hoc qcquid
maledictionis infusū est ꝑ euam:
totū abstulit bñdictio marie: īsu/
per ⁊ gr̄am refudit xp̄i ortus: quā
ꝑus nō habuit oīs mūdus. Igit
qđ natura nō habuit: vsus nesci/
uit: ignorauit ratio: mēs non ca/
pit humana: pauet celum: stupet
terra: creatura oīs etiam celestis
miratur: hoc totuꝫ est qđ per ga/
brielē marie diuinitus nūciatur
⁊ per christum adimplet. Le. iij.

Qua de causa de tali tantaqꝫ lo/
qui me indignū fateor: sed ⁊ puto
ꝙ nemo ꝑsumat nisi qui quanta
sūt q̄ pādunt penitus ignorat. Ta
mē etsi ad hoc nemo idoneus īue
nit: votis oībus cessare nō debet:
quilibet etiā peccator a laudibus
q̄ꝫuis explere nō queat qđ sētit.
Uñ sermo diuinus cū de peccato/
re ageret in psalmis: sacrificium
inqt laudis honorificabit me: ⁊ il
lic iter quo ostēdā illi salutare dei
ac si patenter dicat: Illis iter est
laudis ad eternā laudē sine fine
māsurā: sꝫ nemo apꝑhēdet illud
nisi ego ꝑmōstrauero. Lcō. iiij.

Propterea charissime qꝛ iter sa
lutis nr̄e in laudibus est saluato
ris: hortor vos ⁊ cōmoneo: in hac
sacra solēnitate genitricis dei ma
rie nolite cessare a laudibus. Qđ
si virgo es gaude: qꝛ meruisti esse
⁊ tu qđ laudas: tātū cura vt sis q̄
digne laudari possis. Quod si cō
tinens es ⁊ casta venerare ⁊ lau/
da: quia non aliunde constat vt
possis esse casta: q̄ꝫ ex gratia chri
sti: que plenissime fuit in maria
quā laudas. Quod si coniugata
certe es aut peccatrix: nihilomi/
nus confitere ⁊ lauda: quia inde
omībus misericordia profluxit ⁊
gratia vt laudent. Lectio. v^a.

Et q̄ꝫuis non sit speciosa laus in
ore peccatoris: noli cessare a lau/
de: qꝛ inde promittitur tibi venia
vnde ⁊ omnibus vt laudes. Alio
quin nisi iuxta modulum ingenij
nostri deū in sanctis suis laudare
studeamus quomodo eum ꝯꝫ ꝙ
canimus iuxta multitudinē ma/
gnitudinis ei⁹ laudare poterim⁹.

Dino hoc ꝑtermittēdū nō ē: qđ ī pleturi sumus qñq3: ſm qđ dicit: bti q habitāt in domo tua dñe: in scl'a scl'oꝝ laudabunt te. Lec. vj.

Interdū v̄o qꝛ imēsus ē: qđ voce nō possum⁹ nec facūdia valem⁹: exequamur votis ⁊ medullis cordis: qꝛ magn⁹ ⁊ bon⁹ ē atq3 imēsus: ac tātus ⁊ talis q̄ꝫtū ⁊ q̄lem ipse nouit: ore ac spū cōfiteamur ad iusticiā ⁊ salutē. Hic ergo oēs pariter festiuitatē gl'iose semꝑ v̄ginis marie deuotissime celebremus: qꝛ hec ē dies ꝑclara ī q̄ meruit exaltari suꝑ choros angelorū ⁊ ꝑuenire vltra q̄ꝫ nr̄e humanitatis ē natura: vbi nō substātiaꝫ extollit: sꝫ gl'ie magnitudo monstrat: cū eleuat ad dexterā patris vbi xp̄s itroiuit ꝓ nobis pōtifex fact⁹ in eternū ad celi palatium.

De homel. sci augu. epi. Leō. vij.

Tolle peregrinationē: cui exhibes hospitalitatem. Tolle famē: cui frāgis panē: tolle nuditatē cui ꝑstas vestem. Nō sit egritudo: quem visitas. Non sit captiuitas: quem redimis. Non sit rixa: quem concordas. Non sit mors: quez sepelis. In illo seculo futuro non erunt ista mala: ergo nec ista ministeria. Lectio. viij.

Bñ igit martha occupata ē circa corporalem dñi necessitatem. Quid dicā? Necessitatē an volūtatē? An necessitatē simul ⁊ volūtatē? Ministrabat enī carni mortali. Sꝫ qs erat in carne mortali In ꝑncipio erat v̄bū ⁊ verbum erat apud deū ⁊ deus erat v̄bum Ecce qđ maria audiebat L. ix.

Verbū caro factū ē: ⁊ habitauit ī nobis. Ecce cui martha ministrabat. Ergo maria meliorē partem elegit q̄ nō auferet ab ea. Hoc enī elegit qđ semꝑ manebit. Ideo nō auferet ab ea: qꝛ circa vnuꝫ voluit se occupare. Jā tenebat: mihi aūt adhærere deo bonū ē. De sermone sci hieronymi ꝑsbyti. L. j.

Hec in q̄ꝫ ē dies in q̄ vsq3 ad throni celsitudinē ītemerata mr̄ ⁊ v̄go ꝓcessit atq3 in regni solio sublimata post xp̄m gl'iosa resedit. Sic ita vbiq3 ꝯfidēter sācta dei canit eccl'ia: qđ de nullo alio scōꝝ fas ē credē: vt vltra angelorū vel archāgeloꝝ merita trāscēderit: qꝛ ⁊ silitudo scis repromittit: v̄itas nō negat. Hoc qppe priuilegiū nō nature ē: sꝫ gr̄e btē v̄ginis marie: de q̄ nat⁹ ē ipse de⁹ ⁊ hō. Jccirco ⁊ ipsa plus est meritis ⁊ nō natura: q̄ꝫ virgo ⁊ hō. Vñ etsi cetere v̄gines imitant illā vsq3 ad ꝯceptū part⁹: ⁊ gabrielis noue salutationis obsequm: deinceps totū diuinū ē qđ opat in ea teste angelo: spūs scūs ⁊ virtute altissimi obumbratur. Lectio. ij

Ante hoc ipsū sane vter⁹ v̄ginis: q̄ꝫuis mūdus: q̄ꝫuis impollutus ⁊ alien⁹ a cōtagione peccati: quāuis scūs: tñ adhuc vilitate humanitatis īduit: ac si lana cādidissima suo colore dealbata. Ad quā sane cū accessit spūs scūs: q̄si ipsa eadēq3 lana cū inficit sāguine cōchilij vel muricis v̄tit in purpurā: versa ē ⁊ ipsa sine coitu in ma

tre vt nõ sit tiã admodum qõ fue
rat: sed purpura vrissima ad in-
dumentum ⁊ gloriam summi re
gis diuinit⁹ aptissime dedicata:
vt nulli deinceps ea vti vsu femi
neo licuerit nisi deo. Lectio.iij.
Quippe vt ita loq̃r btã ⁊ gliosa
ẏgo maria eo modo q̃ ꝗus dudũ
incõparabilis eẽt vniuersis que
sub celo sũt virginib⁹: vt deceter
possit in se suscipe diuinitatis ad
mixtionẽ salua vtraq̃ natura: tũ
cũ gra replet: cũ spũ scõ pfudit cũ
virtute altissimi obũbr: ut fit pcio
sior meritis: celsis sublimior: fasti-
gijs pulchrior: scitate gloriosior:
suoꝝ progatiuis meritoꝝ: ita vt
nullis tã vsibus sit ipsa eademq̃
mãcipãda nisi diuinis. Lec.iiij.
Uñ scissime ẏgines ⁊ si imitari
oportet tãtã ac talẽ virginẽ: tãq̃
pclarã venerari multũ cõuenit ⁊
vltra angelicã quodãmõ digni-
tatẽ quãtum fas ẽ cũ gaudio di-
gnissimis laudib⁹ efferri: q̃ vt di
xim⁹ nõ temẽ p gram xpi super
choros angelorꝝ exaltata deuotissi
me hodie pdicat: qꝝ pcessit eã do-
min⁹ ⁊ saluator nr ex ea vera fide
genit⁹ ad celestia: vt pararet ei
sicut ipse suis reprõmisit discipu-
lis in etereis mãsionibus locũ.
Hinc quoq̃ dauid, pphr. L.v⁹.
ta olim gratulabũdus de xpo ca
nit: A sũmo ingt celo egressio eius
⁊ occursus eius vsq̃ ad sũmũ eius.
Ascẽdit igit eãdẽ gliam resũptu
rus lz nõ amiserit eã quam pus
habuerat anteq̃ mundus fieret:
ascẽdit ⁊ pparauit huic scissime
⁊ gliosissime ẏgini locũ imo: tali-
tatis: vt cũ eo regnare posset in eẽ
nũ. Et hoc ẽ pñtis diei festiuitas:
in q̃ gliosa ⁊ felix ad etereũ per-
uenit thalamũ. Que pfecto festi
uitas sicut ⁊ virgo icõparabilis
ẽ ceũs ẏgin⁹: ita ⁊ icõparabil
ẽ oĩuz scõꝝ festiuitatib⁹ ⁊ admi
rãda etiã virtutib⁹ angelicis. L.
Propter qõ ex pson supno vj.
rũ ciuũ in ei⁹ ascẽsione admirãs
spũs scũs: ait in cãticis. Que est
ista q̃ ascẽdit p desertũ q̃si ẏgula
fumi ex aromatib⁹? Et dñ q̃si vir
gula fumi: q: gracilis ⁊ delicata:
q: diuinis extenuata disciplinis
⁊ pcremata itus in holocaustũ in
cẽdio pij amoris ⁊ desiderio cha
ritatis. Ut virgula ingt fumi ex
aromatib⁹: Mirum q: multis
erat repleta vtutũ odoribus: ma
nãs ex ea fragrabat suauissimus
odor: etiã spiritib⁹ angelicis. De
homel. sci augu. epi. Lectio. vij.
Sedebat ad pedes capitis
nri maria: q̃to humilior se
debat: tãto ampli⁹ capiebat. Cõ
fluit enim aq̃ ad humiditatẽ qual-
lis: denatat de tumoribus collis.
Nõ enim dñs op⁹ marthe reprehen
dit lz mun⁹ distinxit. Circa mul
ta ingt es occupata. Porro vnũ
ẽ necessariũ. Iam hoc sibi maria
elegit: trãsit labor: multitudinis ⁊
remanet charitas vnitatis. L. cõ
Ergo qõ elegit maria non .viij.
auferet ab ea: a te aũt qõ elegisti:
vtiq̃ hoc segtur: vtiq̃ subit elligit
a te qõ elegisti auferet. Sz bono
tuo auferet: vt qõ melius est de-

A te eniz auferet labor: vt reges
dei. Tu nauigas: illa iã in portu
ẽ. Videtis ergo fres ⁊ quãtũ ar/
bitror iã itelligitis: in his duab⁹
mulierib⁹ q̃ ambe fuerũt ꝛo gra
te: ambe amabiles: ambe discipu
le: videtis ergo ⁊ magnũ aliqd i
telligitis: qd audire ⁊ scire debe/
tis: etiã qd nõ itelligitis. Videtis
inquã in istis duab⁹ mulieribus
duas vitas eẽ figuratas: ꝓsentẽ
⁊ futurã: laborosã ⁊ quietã: erũ
nosã ⁊ btãz: tpalem ⁊ eternam.
O ne sũt vite q̃s descripsi. Lib.
breuiter vt potui: iam de illis vos
copiosi⁹ cogitate. Videte qd habe
at hæc vita. Nõ dico mala: nõ ini
qua: nõ nefaria nec luxuriosa nõ
ĩpia sz laboriosa: erũnis plena: ti/
moriib⁹ castigata: tẽtationib⁹ sol
licita. De sermone sãcti hiero/
nymi presbyteri. Lectio.j.
Scẽdebat aũt de deserto p/
sentis seli ỷga de radice iesse oliz
exorta: sed mirabant elector aie
pre gaudio: que nã eẽt q̃ etiã me
ritor ỷtutibus angelor vinceret
dignitatẽ. De q̃ rursus idẽ spũs
scũs in eisdẽ cãticis: q̃ ẽ ista inqt
q̃ ascẽdit sicut aurora ꝓsurgens:
pulchra vt luna: electa vt sol: ter
ribilis vt castror acies ordiata?
Admirat aũt spũs scũs: qr oẽs de
ascẽsu hui⁹ virginis admirantes
facit q̃ q̃si noui diluculi aurora
rutilãs: ascensu suo resplendeat
multis freta ⁊ vallata scor agmi
nib⁹. Unde dicit: terribilis vt ca
stror acies ordinata. Lectio.ij.
Sigdẽ terribilis ẽ suis freta ỷ
tutib⁹ vt castror admodũ acies
ordinata: hincinde scor angelor
sulta ꝓsidũs: pulchra vt luna: im
mo pulchrior q̃z luna: qr iaz sine
defectu sui coruscat celestib⁹ illu/
strata fulgoribⁿ. Electa vt sol ful
gore virtutũ: qr ipse elegit eã sol
iusticie vt nasceret ex ea. Ad cui⁹
pfecto ỷginis exegas q̃z tũ ange
li famulabant fas ẽ credẽ: ⁊ vni/
uerse celor ꝓgratulabant curie.
Nec mir: qr hono: mf nus
ei⁹ ẽ q nat⁹ ẽ ex ea quẽ ois celor ũ
ordo veneraⁿ ⁊ adorat sup se ele/
uatũ cũ pze in sede maiestatis do
mini. Legimus ergo q̃sepe ad fu
nera ⁊ ad sepulturas quorũlibet
scor angelos aduenisse: ⁊ exequi
is eor obsequa pstitisse: necnon ⁊
aias electorum vsq̃z ad celos cuz
hymnis ⁊ laudibus detulisse: vbi
⁊ vtriusq̃z sex⁹ chori cõmemoran
tur frequẽter audiri laudesq̃z ce
cinisse iterea: ⁊ qd pspicatius est
multo nõnunq̃z lumine eosdem
resplẽduisse: insup ⁊ adhuc viuẽ
tes ĩ carne ibidẽ viri odoris fra/
grantiã diutius psensisse. Lib.iiij.
O ỏ si ad recreãdã spem dilectis
sime filie ⁊ ad corroborãdã fidẽ i
terdũ astãtiũ saluator nr xps ob
merita suor amplius cõpro ban
da tãta ac talia dignat⁹ ẽ exhibe
re p suos celi ministros circa de fũ
ctos: quãto magis credẽdũ hodi
erna die militiã celor cũ suis ag
minibus festiue obuiã aduenisse
genitrici dei: eãq̃z ingenti lumine
circũfulsisse ⁊ vsq̃z ad thronũ oliz
sibi etiã aũ mũdi pstitutionẽ pa/

ratū: cū laudib⁹ ⁊ cāticis spūali bus ꝑduxisse. Nulli enim dubiū oēm illā celestē hierl̄m tunc exul tasse ineffabili leticia: tūc iocūda/ tā eē iestimabili charitate: tūcq; cum omni gratulatione iubilasse qm̄ festiuitas hec q̄ nobis hodie reuoluitur annua: illis omnibus facta est continua. Lectio. v^a.

Nec immerito credit̄ ꝙ saluator oīum ipse quātū dat̄ intelligi per se tot⁹ festiuus occurrit: ⁊ cū gau dio eā secuz in throno collocauit. Alias aūt quomodo īpleuisse cre dit̄ qd̄ in lege ipse p̄cepit? Hono/ ra inqt p̄rem tuū ⁊ mr̄em tuam. Porro ꝙ p̄rem honorauerit: ip̄e sibi testis ē cū ad iudeos ait. Ego gl̄iam meā nō q̄ro: ē q q̄rat ⁊ iu/ dicet: sz honorifico p̄rem meum: ⁊ vos inhonorastis me. De mr̄e v̄o euāgelista: cū redirēt veniens ait naçareth erat subdit⁹ illis. L. vj.

Sed alia ē natura q̄ de⁹ p̄r ꝟz se honorat̄: alia qua idē parētib⁹ snb dit̄. In vtraq; tñ vnus idēq; xp̄s recte credit̄: eo ꝙ v̄bū caro factū ē ⁊ habitauit in nobis: vn⁹ ema/ nuel qd̄ ē nobiscū deus. Hāc qp̄ pe vnionē diuinitatis atq; huma nitatis: incōfusā indiuisāq; fides catholica seruat: quā sane intelli/ gēdo cognoscit naturalis atq; ꝟz sb̄sistētiā ꝯuētio vnitatis: vt neq; ꝯuersio ī alterutrā duarū substā/ tiarū partē recipiat̄ neq; diuisio.

De homel. sci augu. epi. Lec. vij.

Hanc ipsā innocentē vitā di co q̄lē decebat circa mortez habere marthā. Hāc ergo quā/ tum potestis inspicite: ⁊ de hac vt dixi copiosius q̄z loquimur cogi tate. Uita v̄o iniqua aberat ab il la domo: nec cū martha erat nec cum maria. Et si aliquādo fuit: dño intrante fugit. Lectio. viij.

Remā serūt ergo in illa domo q̄ susceperat dñm in duabus femi/ nis due vite: ambe innocētes: am be laudabiles: sed vna laboriosa: altera ociosa: nulla facinorosa q̄z cauere debet laboriosa: nulla desi diosa quam cauere debet ociosa. Erant ergo in illa domo iste due vite: ⁊ ipse fons vite. In martha erat imago presentium: in maria futuroꝝ. Qd̄ agebat martha: ibi sumus: qd̄ agebat maria: hoc spe/ ramus. Hoc agamus bene vt il/ lud habeamus plene. Lectio. ix.

Nam quid inde habemus: aut quātum habemus q̄z diu hic su/ mus: quantum est quod inde ha bemus? Nam ⁊ modo inde ali/ quid agimus: remoti a negocijs: sepositis familiaribus curis. Cō uenitis: statis: auditis: inquātuz hec agitis: marie similes estis: ⁊ facilius vos quod agit maria fa/ citis q̄z ego qui prerogo. Siquid tamen dico xp̄i est: ideo vos pa/ scit. Quare christi? Quia panis cōmunis est: vnde ⁊ ego vobiscū viuo. Nunc aūt viuimus si vos statis in dño. Nolo in vobis sz in domino: qr neq; qui plātat est ali quid: neq; qui rigat sed qui incre mētū dat deus. De festiuitatib⁹ v̄o que infra octauam assumptio nis veniūt: nihil tūc agit̄: sed post

octauā celebrant. Sed de octauis
sci laurentij fit eo die quo cadit.
In vespis diei añ octauā sci lau-
rētij: a capło in ante fit de scō lau
rētio cū cōmemoratione de assū-
ptione. Ad matu. fit idē offiñ qō
in die ⁊ p horas vsq ad capl'z in
scōis vs. ⁊ tūc a capło in añ fit de
bta vīgine cū cōmemoratione sci
laurētij. In sci agapiti martyris

LEtēt ecclia tua de bti Sio.
agapiti martyris tui cōfisa
suffragijs atq eius precibus glo
riosis: ⁊ deuota permaneat ⁊ se-
cura consistat. Per. Lectio. j.

APud pnestinā ciuitatē mi-
liario ab vrbe tricesimoter-
tio: natale sci agapiti martyris sb
aureliano impatore: pside antio
cho. Qui cū eēt annoz sedecim: ⁊
a more xpi martyrio ferueret: iussu
impatoris tētē: ⁊ pmo neruis
crudis diu cesus: deinde pfidi vt
cōpelleret sacrificare traditus ē.
Qui durissimo eū carcere reclu-
sit: ⁊ p q̄tuor dies cibū oēm nega
uit. Inde de carcere exhibit ē pfi-
di: q prunas ardentes super ca-
put eius iussit imponi. Lectio. ij.

Et cum gras deo martyr ageret
flagellis ē cesus: ⁊ nudus suspen
sus capite deorsū versō: atro sbter
fumo facto. Et cū diceret presidi
sapiētia tua ⁊ vanitas tua in fu-
mo laborat: iterū flagellis cedit a
q̄tuor sibi inicē succedētib. Dei
de bulliētē aquā sup vētrē eius
ministri diaboli effuderūt: ⁊ ma-
xillas eius cōfregerūt. Interea iu
dex de tribunali suo cadēs colle-
ctus a ministris in lecto reclinatus
⁊ sētiēs dei vīrtutē in martyre post
modicū tristē aiam emisit. L. iij.

Oetrō vo agapito renūciatū ē i
peratori: q btm̄ vir iussit leonib
subīci. Sz mālsuete facte fere: pe-
dib martyris ad lābēdum se in-
clinauerūt. Videtes aūt sceleris
ministri: tulerūt de medio sāctū
martyrē. Et veniētes ptra ciuita
tē pnestinā: vbi st due colūne: ibi
eū gladio pcusserunt: sub die. xv.
kalē. septēbris. Lozp vo ei no-
cte sublatū ē a xpianis ⁊ positum
miliario pmo a ciuitate in agro i
sarcophago nouo nutu diuio ibi
inuento. In festo sancti ludo-
uici episcopi ⁊ confessoris. Sio.

DEus q ecclīam tuā dispōsi
tione mirabili nouis semp
illustras scōz splēdoribus tribue
q̄sum: vt q btī ludouici pfessoris
tui atq pōtificis solēnijs gratu-
lamur: ad eius pfectiū feliciter p
ducamur. Per dōm. Lectio. j.

DĀnes eps seruus suoz dei:
vniuersis xpi fidelib pīsīes
litteras ispecturis: salutez ⁊ apli-
cā bēdictionē. Sol oriēs mūdo
in altissimis dei: de dei filio ex pā
no vtero aū luciferū genit: deus
dei vbū q rerū in pncipio fūdās
terrā in sapiētia: celos prudentia
stabiliuit: adornādo celos sideri-
bus germinātib ciuctis terram:
quiq in fine tēporz p salute hu-
mani generis nrām assumendo
naturā: texit nudē nre carnis fra
gilis sementpsīū: nūc hora instante
nouissima illuminādo p cūcta re